

ชื่อเรื่อง	: การจัดแบ่งช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ทุ่งแสลงหลวง บริเวณหนองแม่นา จังหวัดเพชรบูรณ์
ผู้เขียน	: ชุติภรณ์ บุญเรศ, ปัทมตาท์ วงศ์แสงเทียน, โสภิตา ลัทธิโสภณ
ที่ปรึกษา	: ดร.กณิตา ธนเจริญชนภาส
ประเภทสารนิพนธ์	: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการจัดแบ่งช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง บริเวณหนองแม่นา จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการ การศึกษากำหนดปัจจัยที่ใช้ในการจำแนกพื้นที่ทั้งสิ้น 2 ปัจจัยคือ 1) ปัจจัยทางกายภาพ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือในการจำแนกพื้นที่ 2) ปัจจัยทางสังคม โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่ได้รับเป็นเครื่องมือในการจำแนกพื้นที่ และใช้ข้อมูลการจัดแบ่งช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการที่ได้จากปัจจัยทั้งสองประการ มาวิเคราะห์ผลร่วมกัน

ผลการศึกษาพบว่า การจำแนกพื้นที่โดยใช้ปัจจัยทางกายภาพสามารถจำแนกเขตท่องเที่ยวได้ 4 เขต คือ 1)เขตการท่องเที่ยวธรรมชาติกึ่งต้นโดษ(P) มีขนาดของพื้นที่ประมาณ 111,135.46 ไร่หรือคิดเป็นร้อยละ 55.19 ของพื้นที่ศึกษาทั้งหมด พบในพื้นที่ท่องเที่ยวทุ่งโนนสน 2)เขตการท่องเที่ยวธรรมชาติกึ่งต้นโดษไม่ใช้ยานยนต์(SPNM) มีขนาดของพื้นที่ประมาณ 1,293.67 ไร่หรือคิดเป็นร้อยละ 0.64 ของพื้นที่ศึกษาทั้งหมด พื้นที่นี้ยังไม่ได้รับการจัดการให้รองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 3)เขตการท่องเที่ยวธรรมชาติกึ่งต้นโดษใช้ยานยนต์(SPM) มีขนาดของพื้นที่ประมาณ 59,889.10 ไร่หรือคิดเป็นร้อยละ 29.74 ของพื้นที่ศึกษาทั้งหมด พบในพื้นที่ท่องเที่ยวทุ่งนางพญาและแก่งวังน้ำเย็น 4)เขตการท่องเที่ยวธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้น(RNM) มีขนาดของพื้นที่ประมาณ 29,042.05 ไร่หรือคิดเป็นร้อยละ 14.42 ของพื้นที่ศึกษาทั้งหมด พบในพื้นที่ท่องเที่ยวทุ่งแสลงหลวงและเส้นทางศึกษาธรรมชาติ สำหรับการศึกษานี้ใช้ปัจจัยทางสังคม พบว่า ทุ่งโนนสน เป็นพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ประเภทการท่องเที่ยวธรรมชาติกึ่งต้นโดษไม่ใช้ยานยนต์(SPNM) สำหรับทุ่งนางพญา แก่งวังน้ำเย็น ทุ่งแสลงหลวง

และเส้นทางศึกษาธรรมชาติ เป็นพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ประเภทการท่องเที่ยว
ธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้น(RNM)

จากการวิเคราะห์ผลการจัดแบ่งช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการในพื้นที่ร่วมกันระหว่าง
ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางด้านสังคม ได้นำไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการจัดการพื้นที่
ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับปัจจัยทางด้านกายภาพที่เป็นจริงในพื้นที่และประสบการณ์จริงของ
นักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการอนุรักษ์พื้นที่และหาแนวทางการจัดการผลกระทบอันเกิดจาก
นักท่องเที่ยวต่อไป

Title : Classification of Recreation Opportunity Spectrum of
Nongmaena Touring Area in Thung Salaeng Luang
National Park, Phetchabun Province

Author : Miss Chuleepron Bunyarate, Mrs.Patitta Wongsangthan,
Miss Sopida Iapthisophon

Adviser : Dr.Kanita Thanacharoenchanaphos

Type of degree : Independent Study Master of Science in Natural Resources
and Environmental Management (M.S. in Natural Resources
and Environmental Management), Naresuan University
May 2007

Abstract

The purpose of this study was to conduct classification of recreation opportunity spectrum (ROS) in Nongmaena Touring Area in Thung Salaeng Luang National Park, Phetchabun Province. The information was used as guidelines to create utilities plan development, including management system for visiting places to match for recreation opportunity spectrum. Classification of recreation opportunity spectrum followed by 2 factors: 1) Physical factor – used by geographic information system to classify area. 2) Social factor- used by the questionnaire to study tourist recreational experiences to classify area. Then, the recreation opportunity spectrum in this touring area was classified through these factors.

The results of this study showed that 4 ROS classes are categorized by physical factor: 1) Primitive- the area size , 111,135.46 rai or 55.19% of all studied areas , it was found in Thung None Son . 2) Semi- Primitive Non-Motorized,1,239.67 rai, 0.64% of all studied areas, that was not classified to be used for ecosystem visiting. 3) Semi-Primitive Motorized,59,889.10 rai, 29.74% of all, found in Thung Nang Paya and Kheng Wang Nam Yen. 4) Roaded Natural –Modified , 29,042.05 rai ,14.42% of all, found in Thung Salang Luang and Road of Nature. For study by social factor it was found that Thung None Son was the area that tourists got recreational experiences of Semi-

Primitive Non-Motorized. Next, Thung Nang Paya and Kheng Wang Nam Yen was the area that tourists got recreational experiences of Roded Natural –Modified. Thung Salang Luang and Road of Nature was the last area that tourists got experiences of Roded Natural –Modified.

The ROS classes of the study are beneficial for a suggestion desired future condition and will function as guidelines to assist in site specific planning to manage the effect of tourists in the future.

